

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. B.**
zastoupen advokátem: JUDr. Emil Flegel, sídlem 106 00 Praha 10,
K Chaloupkám 3170/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019 č. j. MSK 133855/2019, o
přestupcích

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Krnov ze dne 1. 8. 2019 č. j. KRNODO-58703/2019 lala ve věci přestupků dle § 125c

Shodu s prvopisem potvrzuje

odst. 1 písm. f) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že žalovaný opomenul vypořádat odvolací námitky, což má za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Poukázal na to, že v odvolání uvedl, že správní orgán bezdůvodně prováděl důkazy pouze v jeho neprospěch, nikoli v jeho prospěch, tyto hodnotil čistě účelově, ignoroval předešlé rozhodnutí nadřízeného orgánu, neumožnil mu před vydáním rozhodnutím vyjádřit se k jeho podkladům a rozhodnutí vydala k tomu neoprávněná osoba. Namítal rovněž, že správní orgán I. stupně poté, co bylo žalovaným zrušeno jeho první rozhodnutí ze dne 9. 4. 2019, se ani v následujícím rozhodnutí opět zabýval materiálním znakem pouze jednoho ze dvou přestupků, ačkoliv mu to žalovaný ve zrušujícím rozhodnutí vytkl. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je tak nepřezkoumatelné a žalovaný jej měl zrušit a vrátit k novému projednání, což neučinil. Odvolací orgán může doplnit či rozvinout a upřesnit již existující úvahy prvoinstančního správního orgánu stran materiálního znaku přestupku, nikoliv zcela absentující úvahy nahradit úvahami vlastními. Žalovaný tak v dané věci přezkoumával nepřezkoumatelné rozhodnutí, což jeho rozhodnutí činí nezákonným.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Vyslovil názor, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Na odvolací námitku, že správní orgán prováděl důkazy pouze v neprospěch žalobce a že je účelově hodnotil, je odpovězeno na str. 5 – 7 rozhodnutí, kde jsou rekapitulovány provedené důkazy a skutková zjištění z nich učiněná a jejich hodnocení, přičemž žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně došel ke správným skutkovým zjištěním, která příslušně právně kvalifikoval a má tak za to, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. Skutečnost, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s předchozím zrušujícím rozhodnutím žalovaného v dané věci, je odůvodněna mimo jiné na str. 4 napadené rozhodnutí, kde je popsáno, jaké důkazy správní orgán na pokyn žalovaného opatřil. Na str. 4 napadeného rozhodnutí je odůvodněn závěr, že správní orgán I. stupně umožnil žalobci uplatnit v řízení jeho práva. Žalobce se opakovaně nedostavil k ústnímu jednání, ačkoliv byl řádně předvolán a poučen o svých právech. Na str. 4 napadeného rozhodnutí je odůvodněn závěr, že rozhodnutí vydala oprávněná úřední osoba. K námitce nezkoumání materiálního znaku přestupku, žalovaný uvedl, že správní řízení je dvouinstanční, přičemž řízení před správním orgánem I. a II. stupně tvoří jeden celek. Odvolací správní orgán je proto v odvolacím řízení oprávněn napravit vady prvostupňového rozhodnutí, což žalovaný učinil.
4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správních spisů Městského úřadu Krnov a žalovaného zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 29. 6. 2018 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 29. 6. 2018 v 17:52 hodin v obci Zátor na silnici I./45 před domem č. p. 117, řídil žalobce motorové vozidlo Škoda Octavia, RZ X, směr jízdy Nové Heřmínovy. Silničním rychloměrem Ramer 10C mu byla naměřena rychlost jízdy 85 km/h, po odečtu odchylky radaru 82 km/h. Překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Řidič na výzvu

nepředložil žádný z dokladů potřebných pro provoz a řízení motorových vozidel – řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Do oznámení přestupku se nevyjádřil a odmítl jej podepsat. Součástí spisu je záznam o přestupku, včetně fotodokumentace vozidla s detailem registrační značky změřeného vozidla. Záznam o přestupku obsahuje údaje o místě, čase, rychlosti vozidla s označením registrační značky vozidla X, výrobního čísla 15/0202, režim měření automatizovaný. Ve spise je i ověřovací list č. 189/17 autorizovaného metrologického střediska RAMET a.s. ze dne 6. 10. 2017 s platností ověření do 5. 10. 2018 a výpis z evidenční karty řidiče.

6. Dne 28. 8. 2018 správní orgán I. stupně vydal příkaz, proti němuž podal žalobce v zákonné lhůtě odpor. První jednání bylo nařízeno na 3. 10. 2018. Předvolání k ústnímu jednání v předmětné přestupkové věci ze dne 12. 9. 2018 obsahuje poučení žalobce kromě jiného dle § 59 správního řádu o tom, že je povinen dostavit se včas na určené místo k jednání a nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit. Podrobně pak byl poučen o náležitostech omluvy dle § 37 správního řádu, také podle § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky o tom, že lze ústní jednání konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu. Žalobce byl poučen i o jeho právech, kromě jiného dle § 36 správního řádu navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a před vydáním rozhodnutí ve věci se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. K ústnímu jednání dne 3. 10. 2018 se žalobce nedostavil. Neúčast žádným způsobem neomluvil. Správní orgán I. stupně jednal v nepřítomnosti žalobce. U jednání provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku, protokolem ze silničního radarového rychloměru, ověřovacím listem silničního radarového rychloměru a následně 16. 10. 2018 vydal první rozhodnutí ve věci č. j. KRNODO-75984/2018 snat, proti němuž žalobce podal odvolání a uvedené rozhodnutí bylo žalovaným zrušeno rozhodnutím ze dne 9. 4. 2019. V další fázi řízení před správním orgánem I. stupně bylo nařízeno jednání na 24. 6. 2019. I v tomto předvolání k ústnímu jednání, které bylo doručeno žalobci řádně a včas, byl žalobce poučen shodně jako v předvolání k prvnímu ústnímu jednání, jak je výše citováno. Předvolán byl rovněž svědek, jehož výslech žalobce navrhl a dále zasahující policisté pprap. V.N., DiS. a pprap. R. N. Dne 23. 5. 2019 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce obsahující námitku podjatosti proti vedoucímu odboru dopravy a silničního hospodářství a proti referentce agendy přestupků s odůvodněním, že jednali a rozhodovali již v původním řízení a po zrušujícím rozhodnutí v řízení dále pokračují. Tato námitka žalobce byla odkazem na § 14 odst. 6 správního řádu shledána nedůvodnou. S námitkou se žalovaný vypořádal řádně na str. 4 napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně tak učinil v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 3. Se závěry žalovaného o tom, že se nejednalo o námitku důvodnou a ani včasnou, krajský soud souhlasí a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu na str. 4.
7. K ústnímu jednání dne 24. 6. 2019, jak plyne z protokolu o ústním jednání, se žalobce bez omluvy nedostavil. Předvolání k ústnímu jednání mu bylo doručeno řádně a včas. Správní orgán I. stupně provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku sepsaným na místě samém, protokolem ze silničního radarového rychloměru, ověřovacím listem, mapovými podklady z mapy.cz a vyslechl svědky zasahující policisty pprap. R. N. a pprap. V.N., DiS. Co se týká zjištění z výpovědí svědků, soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného, neboť tam uvedená zjištění korespondují s obsahem

správního spisu a jsou správná. Svědek navržený žalobcem I.B. se k jednání bez omluvy nedostavil, předvolání mu bylo doručeno fikcí 3. 6. 2019. Pro úplnost soud uvádí, že hodnocení důkazů správní orgán provedl v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu.

8. Rozhodnutím Městského úřadu Krnov ze dne 1. 8. 2019 č. j. KRNODO-58703/2019 lala byl žalobce uznán vinným I. tím, že dne 29. 6. 2018 v 17:52 hodin v obci Zátor – Loučky, na silnici č. I/45, před domem č. 117, ve směru k obci Nové Heřmínovy, v místě, kde je maximální dovolená rychlost 50 km/h, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, RZ X překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více, a to nejméně 32 km/h. Tímto jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a spáchal tak z nedbalosti přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, II. tím, že dne 29. 6. 2018 v 17:52 hodin v obci Zátor – Loučky, na silnici č. I/45, před domem č. 117, ve směru k obci Nové Heřmínovy, na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu. Tímto jednáním porušil § 6 odst. 7 písm. a) a písm. b) zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, III. tím, že dne 29. 6. 2018 v 17:52 hodin v obci Zátor – Loučky, na silnici č. I/45, před domem č. 117, ve směru k obci Nové Heřmínovy, při kontrole nepředložil doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (tzv. zelenou kartu). Tímto jednáním porušil § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle § 16 odst. 2 téhož zákona. Za spáchání přestupků byla žalobci uložena pokuta 3 000 Kč. Žalobci byla uložena rovněž povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
9. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání. O odvolání žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019 č. j. MSK 133855/2019, jímž odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
10. Krajský soud shledal nedůvodnou žalobní námitku žalobce, že žalovaný opomenul jeho odvolací námitky, že „správní orgán dále bezdůvodně prováděl důkazy pouze v můj neprospěch, nikoliv v můj prospěch, tyto hodnotil čistě účelově, ignoroval předešlé rozhodnutí nadřízeného orgánu, neumožnil mi před vydáním rozhodnutí vyjádřit se k jeho podkladům a rozhodnutí vydala k tomu neoprávněná osoba“. Krajský soud předně v obecné rovině odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 153/2014-108, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně implicitně – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Zejména u velmi obsáhlých podání by tento přístup vedl až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 70/2008-13), zpravidla proto postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení, příp. za podmínek tomu přiměřeného kontextu, je akceptovatelná i odpověď implicitní, konec citace. V této souvislosti, ani soud

nemohl pominout tu skutečnost, že doplněné odvolání žalobce je značně obsáhlé, čítá 31 stran, ovšem je zahlceno doslova litaniami s citací odborné literatury vztahující se obecně k zásadám správního řízení, teorie práva, aniž by je žalobce dával do konkrétní souvislosti s posuzovanou věcí. Je rovněž třeba zdůraznit, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek. V prvostupňovém rozhodnutí je na str. 2 – 4 rozvedeno, z jakých důkazů správní orgán vycházel, jaká skutková zjištění z podkladů pro rozhodnutí učinil a jak skutkový stav hodnotil. Žalovaný pak na str. 5 – 7 shrnul, jaké důkazy byly v průběhu správního řízení správním orgánem I. stupně provedeny, jaká skutková zjištění z nich byla učiněna a jejich hodnocení. Je rovněž třeba poznamenat, že se v dané věci jednalo o skutkově a důkazně jasné věci.

11. Podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy. Pokud žalobce namítal, že správní orgán mu před vydáním rozhodnutí neumožnil vyjádřit se k jeho podkladům, pak k této námitce se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil na str. 4, kde se vyjadřoval k procesní stránce věci, přičemž konstatoval, že dne 24. 6. 2019 se žalobce k ústnímu jednání bez omluvy nedostavil, ačkoliv byl řádně a včas předvolán a správní orgán I. stupně věc v souladu s § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, projednal v jeho nepřítomnosti. Nejen v předvolání na den 24. 6. 2019, ale i v předchozích předvoláních k jednáním, jak bylo výše citováno ze správního spisu, byl žalobce rovněž řádně poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Neúčastí u jednání dne 24. 6. 2019 se žalobce sám této možnosti zbavil a není pravdou, že by mu správní orgán tuto možnost odepřel. Odvolací námitka žalobce byla tedy řádně vypořádána žalovaným na str. 4 napadeného rozhodnutí a na str. 4 se žalovaný rovněž vyjádřil k odvolací námitce žalobce, že rozhodnutí měla vydat neoprávněná úřední osoba. Jak bylo výše citovaného z obsahu správního spisu, žalobce byl opakovaně poučen o svých procesních právech, o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí a možnosti vyjádřit se k nim. Poučení byla vždy obsažena v předvoláních k ústnímu jednání. Před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně po ústním jednání, které proběhlo dne 24. 6. 2019, správní orgán správní spis o žádné další podklady již nedoplňoval.
12. Nedůvodná je i žalobní námitka žalobce, že žalovaný nesprávně potvrdil nepřezkoumatelné rozhodnutí správního orgánu I. stupně s argumentací, že správní orgán I. stupně se nezabýval materiálním znakem přestupků spočívajících v tom, že žalobce nepředložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. I na tomto místě soud opakuje, že správní řízení obou stupňů tvoří nedílný celek. Materiálním znakem namítaných přestupků se správní orgán I. stupně konkrétněji zabýval ve vztahu k přestupku spočívajícího v porušení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, tj. přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, obecněji a poněkud stroze k přestupkům spočívajícím v porušení § 6 odst. 7 písm. a) a b) zákona o silničním provozu a § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Úvahy správního orgánu I. stupně pak žalovaný doplnil v posledním odstavci na str. 7 napadeného rozhodnutí a tyto úvahy soud považuje za dostatečné a správné.
13. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením prokazatelně žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31.07.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně